

LONG COVID

บทสรุปผู้บริหาร

ภูมิภาคเอเชียตะวันออกและแปซิฟิกกำลังเผชิญกับชะตากรรมที่พลิกผัน ในปี พ.ศ. 2563 หลายประเทศในภูมิภาคนี้ประสบความสำเร็จในการควบคุมการแพร่ระบาดของโควิด-19 และการฟื้นตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ในขณะที่โลกอุตสาหกรรมยังต้องอยู่กับผลกระทบระยะยาวและประสพภาวะเศรษฐกิจถดถอย แต่มาในปี พ.ศ. 2564 ภูมิภาคนี้กลับได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาด ขณะที่โลกอุตสาหกรรมกำลังอยู่บนเส้นทางของการฟื้นตัว

การแพร่ระบาดนี้สร้างความเสียหายทางเศรษฐกิจอย่างยืดเยื้อและมีแนวโน้มที่จะส่งผลกระทบต่อระยะยาว โดยในระยะสั้น การแพร่ระบาดที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องจะทำให้ปัญหาทางเศรษฐกิจและความเดือดร้อนของประชาชนยืดเยื้อ นอกเสียจากประชาชนและกิจการต่างๆ จะสามารถปรับตัวได้ และในระยะยาว โควิด-19 จะทำให้การเติบโตทางเศรษฐกิจลดลงและความเหลื่อมล้ำเพิ่มขึ้น เว้นเสียแต่ จะมีการขยายความเสียหายและคว่ำโอกาสต่างๆ ที่เกิดขึ้น โดยจะต้องมีการดำเนินนโยบายที่จะช่วยให้หน่วยเศรษฐกิจ (Economic Agents) สามารถปรับตัวได้และต้องตัดสินใจตั้งแต่วันนี้ เพื่อที่จะหลีกเลี่ยงการชะลอตัวทางเศรษฐกิจและความเหลื่อมล้ำที่จะเพิ่มขึ้นในวันข้างหน้า

กำลังเกิดอะไรขึ้นกับเศรษฐกิจ?

การฟื้นตัวที่ไม่ทั่วถึงของภูมิภาคเอเชียตะวันออกและแปซิฟิกกำลังประสบกับความปราชัย ขณะที่มีการคาดการณ์ว่าจีนจะเติบโตร้อยละ 8.5 ในปี พ.ศ. 2564 ประเทศอื่นๆ ในภูมิภาคน่าจะเติบโตเพียงร้อยละ 2.5 จากเดิมที่เคยคาดการณ์ไว้ที่ร้อยละ 4.4 และในขณะที่จีน อินเดีย และเวียดนาม สามารถกลับมาผลิตได้ในระดับก่อนเกิดการแพร่ระบาดแล้ว กัมพูชา มาเลเซีย และมองโกเลีย จะกลับมาได้ในปี พ.ศ. 2565 ส่วนเมียนมาร์ ฟิลิปปินส์ ไทย และประเทศหมู่เกาะแปซิฟิก จะกลับมาได้ในปี พ.ศ. 2566

การจ้างงานลดลง ความยากจนจะยังคงอยู่ และความเหลื่อมล้ำจะเพิ่มขึ้นในทุกมิติ อัตราการจ้างงานในภูมิภาคลดลงไปประมาณ 2 จุดร้อยละโดยเฉลี่ยในระหว่างปี พ.ศ. 2562 ถึง 2563 และจะมีประชาชนจำนวนมากถึง 18 ล้านคนของประเทศกำลังพัฒนาในภูมิภาคนี้ ที่จะต้องตกอยู่กับความยากจนในปี พ.ศ. 2564 อันเนื่องมาจากโควิด-19 ขณะที่ทุกครัวเรือนล้วนประสบความเดือดร้อน แต่ครัวเรือนที่ยากจนกว่ามีแนวโน้มเดือดร้อนมากกว่า จากการสูญเสียรายได้ ต้องรับขายทรัพย์สินที่ใช้ประกอบอาชีพ เผชิญกับความไม่มั่นคงทางอาหาร และลูกหลานเข้าไม่ถึงการเรียนหนังสือ

สถานะทางเศรษฐกิจ (Economic performance) เป็นเช่นไร?

มาตรการควบคุมการแพร่ระบาดของโควิด-19 ส่งผลเสียต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจ มาตรการตรวจ-สับยอน-กักตัว ที่ภูมิภาคนี้ประสบความสำเร็จในการดำเนินการในอดีต กลับใช้ไม่ได้ผลกับการแพร่ระบาดของสายพันธุ์เดลต้า การฉีดวัคซีนซึ่งเป็นวิธีที่จะช่วยลดอัตราการเสียชีวิตและการแพร่เชื้อกลับมีการดำเนินการล่าช้า ดังนั้น รัฐบาลต่างๆ จึงจำเป็นต้องกำหนดมาตรการอื่นๆ เพื่อควบคุมการแพร่ระบาด เนื่องจากประชากรส่วนใหญ่ยังคงอ่อนไหวกับโรคระบาดนี้ ทั้งนี้ ประเทศที่มีการฉีดวัคซีนครอบคลุมเพิ่มขึ้นร้อยละ 10 จะส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศรายไตรมาสเพิ่มขึ้นราว 0.5 จุดร้อยละ

ข้อจำกัดในการฉีดวัคซีนของแต่ละประเทศในภูมิภาคมีความแตกต่างกันไป ประเทศขนาดใหญ่ในภูมิภาค เช่น อินเดีย ฟิลิปปินส์ และเวียดนาม พบว่าการมีวัคซีนไม่เพียงพอเป็นปัญหาในการฉีดวัคซีน แต่ประเทศเล็กและยากจนกว่า เช่น ปาปัวนิวกินี และพิจ ซึ่งได้รับการบริจาควัคซีน แต่บางประเทศ เช่น ปาปัวนิวกินี ก็มีปัญหาดัดขาดจากข้อจำกัดของโครงสร้างพื้นฐานในการกระจายวัคซีน

สองปัจจัยที่ช่วยลดผลกระทบจากการแพร่ระบาดในปัจจุบัน ปัจจัยแรก กิจกรรมทางเศรษฐกิจภายในประเทศในปัจจุบันมีความอ่อนไหวลดลงต่อการติดเชื้อ ขณะที่เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2563 อัตราการมีผู้ติดเชื้อเพิ่มขึ้นหนึ่งต่อพันคน จะส่งผลให้การผลิตอุตสาหกรรมลดลงไปโดยเฉลี่ยร้อยละ 5 แต่ในเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2564 แทนที่ไม่มีผล ปัจจัยที่สอง สภาพแวดล้อมภายนอกที่อยู่ในภาวะลอยตัวสูงขึ้นช่วยตรึงการส่งออกของภูมิภาค การส่งออกสินค้าของจีนมีมูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 28 เทียบกับไตรมาสที่สี่ของปี พ.ศ. 2562 และประเทศอื่นในภูมิภาคก็เพิ่มขึ้นร้อยละ 21.5

สถานะของการค้าขายสินค้ากำลังเปลี่ยนไป ขณะที่การส่งออกบริการยังคงอ่อนแอต่อไป ความต้องการสินค้านำเข้าทั่วโลกขึ้นถึงจุดสูงสุดในไตรมาสที่สองของปี พ.ศ. 2563 และการส่งออกของภูมิภาคเอเชียกับการแข่งขันที่รุนแรงขึ้นจากการที่ภูมิภาคอื่นๆ เริ่มฟื้นตัว ราคาสินค้าโภคภัณฑ์หยุดกับตัวสูงขึ้น วัณโรคสายพันธุ์เดลต้ากำลังส่งผลกระทบต่อการผลิตภายในประเทศและประเทศที่เป็นแหล่งวัตถุดิบ ส่งผลให้เกิดภาวะขาดแคลน อีกทั้งระยะเวลาและต้นทุนในการขนส่งเพิ่มสูงขึ้น ขณะที่การท่องเที่ยวยังไม่ฟื้นตัว

ความถดถอยทางเศรษฐกิจที่ยืดเยื้อบั่นทอนศักยภาพของรัฐบาลในการให้ความสนับสนุนทางเศรษฐกิจ การสนับสนุนทางการคลังทั่วทั้งภูมิภาคลดลงจากเฉลี่ยร้อยละ 7.7 ในปี พ.ศ. 2563 เป็นร้อยละ 4.9 ในปี พ.ศ. 2564 โดยที่เศรษฐกิจของประเทศต่างๆ ยังคงดำเนินไปในระดับที่ต่ำกว่าศักยภาพที่มีอยู่ ตรงกันข้าม ขณะที่ดัชนีราคาผู้บริโภคเพิ่มสูงขึ้นแต่ยังอยู่ในเป้าหมายของธนาคารกลางในประเทศส่วนใหญ่ นโยบายการเงินยังคงมีส่วนช่วยสนับสนุนและอัตราดอกเบี้ยยังไม่ปรับเพิ่มขึ้นเหมือนในประเทศเศรษฐกิจใหม่บางประเทศ แม้จะมีความเสี่ยงในการปล่อยสินเชื่อเพิ่มขึ้น ประเทศส่วนใหญ่ ยกเว้นจีน ยังไม่ได้เพิ่มความเข้มงวดในการกำกับดูแลด้านการเงินหรือยกเลิกมาตรการผ่อนปรนด้านเสถียรภาพทางการเงิน

ความเสี่ยงทางเศรษฐกิจในระยะใกล้

โควิด-19 สามารถสร้างความเสียหายให้กับทุกประเทศในภูมิภาคได้หนักยิ่งกว่านี้เปรียบเสมือนคลื่นสึนามิ การฉีดวัคซีนที่ไม่ทั่วถึงและการตรวจหาผู้ติดเชื้อที่จำกัดอาจนำไปสู่การแพร่ระบาดของอีกหลายระลอกที่อาจเกิดจากสายพันธุ์ใหม่ๆ ในขณะที่ระบบสาธารณสุขยังขาดความพร้อมในการรับมือกับผลกระทบระยะยาวของโควิด

ภูมิภาคนี้ไม่ต้องกังวลกับภาวะเงินเฟ้อภายในประเทศมากเท่ากับปัจจัยที่ก่อให้เกิดเงินเฟ้อจากภายนอก ปัจจัยที่ก่อให้เกิดเงินเฟ้อภายในประเทศของภูมิภาคนี้อยู่ในระดับต่ำ (ยกเว้นมองโกเลียและฟิลิปปินส์) เนื่องจากความคาดหวังด้านเงินเฟ้อมีหลักยึดที่เหนียวแน่น แต่การฟื้นตัวทางเศรษฐกิจที่รวดเร็วและเงินเฟ้อในประเทศอุตสาหกรรมอาจส่งผลทำให้อัตราดอกเบี้ยสูงขึ้น และส่งผลให้เกิดการจำกัดสินเชื่อ (financial tightening) ก่อนเวลาอันควรในประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกและแปซิฟิก

ความเสี่ยงด้านการเงินมหภาคเพิ่มสูงขึ้นและควรใช้ความระมัดระวัง ทุกประเทศในภูมิภาคนี้ได้กำหนดให้ธนาคารมีทุนที่เพียงพอ แต่การผ่อนปรนการกำกับดูแล (regulatory forbearance) อาจซ่อนความเสี่ยงของภาคการเงินไว้ ในระหว่างเดือนมิถุนายนถึงสิงหาคม พ.ศ. 2563 เกือบครึ่งหนึ่งของธุรกิจในเวียดนามและกว่าร้อยละ 70 ของธุรกิจในเมืองโกเลียมีปัญหาค้างชำระหรือคาดว่าจะมีปัญหาค้างชำระภายในเวลาหกเดือน การสะสมของหนี้โดยภาคธุรกิจและครัวเรือน และหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้นั้นเพิ่มความเสี่ยงด้านเสถียรภาพทางการเงิน

นโยบายเพื่อการฟื้นฟู

ควบคุมการแพร่ระบาดของโควิด-19

การปรับปรุงการฉีดวัคซีนจะสามารถช่วยเปลี่ยนให้โควิด-19 ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกและแปซิฟิก กลายเป็น “โรคเฉพาะถิ่นที่สามารถจัดการได้” ประเทศที่มีการฉีดวัคซีนสูง เช่น ฝรั่งเศส เยอรมนี อิสราเอล และสหราชอาณาจักร สามารถลดการเจ็บป่วยรุนแรงและการเสียชีวิตลง แม้ว่าในปัจจุบันวัคซีนจะครอบคลุมได้ไม่ทั่วถึง แต่โดยหลักการแล้วประเทศในเอเชียตะวันออกและแปซิฟิกหลายแห่งสามารถฉีดวัคซีนได้ครอบคลุมอย่างมีประสิทธิภาพถึงร้อยละ 60 ภายในเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2565 หากเอาชนะข้อจำกัดในการกระจายวัคซีนและความลังเลในการฉีดวัคซีนได้ แม้ว่าการฉีดวัคซีนจะไม่สามารถหยุดการติดเชื้อได้ แต่จะลดอัตราการตายลงอย่างมาก และทำให้สามารถเริ่มต้นกิจกรรมทางเศรษฐกิจได้อีกครั้ง

แต่ประเทศในภูมิภาคนี้จะต้องดำเนินการตรวจหาผู้ติดเชื้ออย่างต่อเนื่อง สร้างระบบสาธารณสุขให้เข้มแข็ง และขยายการผลิตวัคซีนในภูมิภาค ประการแรก จะต้องดำเนินการมาตรฐานด้านสาธารณสุข เช่น การตรวจหาผู้ติดเชื้อ เพื่อควบคุมการแพร่ระบาดอย่างมีประสิทธิภาพ มาเลเซีย และเวียดนามดำเนินการอยู่ มิฉะนั้น สายพันธุ์ใหม่ๆ อาจนำไปสู่การติดเชื้อและอัตราการเสียชีวิตในระดับที่สูงขึ้น ประการที่สอง ภูมิภาคนี้ต้องดำเนินการตรวจหาผู้ติดเชื้ออย่างต่อเนื่องเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างความเข้มแข็งให้กับระบบสาธารณสุขเพื่อรับมือกับโควิดอย่างถาวร ประการที่สาม จะต้องขยายการผลิตวัคซีนในภูมิภาคเพื่อรองรับความต้องการที่สูงอย่างต่อเนื่องและอุปทานของโลกที่ไม่แน่นอน

การสนับสนุนด้านการเงินระดับมหภาค

การดำเนินการภายในประเทศและระหว่างประเทศสามารถช่วยให้รัฐบาลขยายการสนับสนุนทางการคลังได้โดยไม่ส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางการคลัง ด้านภายในประเทศ ควรกำหนดกฎเกณฑ์ด้านการคลัง ดังเช่นที่ อินโดนีเซียและมาเลเซีย กำลังจะทำได้ การขาดดุลงบปีในอนาคตรวม และออกกฎหมายที่จะทำให้เกิดการปฏิรูปเชิงลึกทั้งด้านการใช้จ่ายและการหารายได้ ด้านระหว่างประเทศ ควรประสานมาตรการกระตุ้นทางการคลังและความร่วมมือในการจัดเก็บภาษีเพื่อเพิ่มการจัดเก็บภาษีภายในประเทศท่ามกลางการเคลื่อนย้ายทุน

หลายประเทศในภูมิภาคสามารถใช้ขีดความสามารถในการดำเนินนโยบายการเงินเพื่อพยุงเศรษฐกิจแต่ต้องระมัดระวังความเสี่ยงของการจำกัดสินเชื่อของโลกที่อาจเกิดขึ้นฉับพลัน การเพิ่มความเป็นอิสระและความน่าเชื่อถือของธนาคารกลางจะช่วยให้เป็นหลักยึดที่เหนียวแน่นให้แก่ความคาดหวังของเงินเฟ้อ ระบบอัตราแลกเปลี่ยนที่ยืดหยุ่นมากขึ้นจะทำให้มีอิสระทางนโยบายการเงินมากขึ้น และลดแรงกดดันต่อเงินทุนสำรอง เช่น ลาว และเมียนมาร์

ดำเนินการเข้าถึงสินเชื่อให้สะดวกขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่ต้องมีระมัดระวังโอกาสที่จะเกิดปัญหาเสถียรภาพทางการเงิน การผ่อนปรนการกำกับดูแลในปัจจุบันเกิดขึ้นไปพร้อมกับการสะสมหนี้ของภาคเอกชนที่เพิ่มขึ้นเป็นประวัติการณ์ในหลายๆ ประเทศ เช่น จีน มาเลเซีย ไทย และเวียดนาม มาตรการดังกล่าวจะต้องดำเนินการอย่างค่อยเป็นค่อยไป โดยมีการประสานงานร่วมกันและโปร่งใส อย่างที่หลายประเทศได้เริ่มทำ ประเทศในภูมิภาคจำเป็นต้องปรับปรุงกรอบกฎหมายเกี่ยวกับการล้มละลายให้เข้มแข็งขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกต่อการปรับโครงสร้างธุรกิจและการแก้ปัญหานี้

การบูรณาการระหว่างประเทศ

นโยบายการคลังที่เปิดเผยจะช่วยสนับสนุนการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจของโลกได้ นโยบายการคลังที่เปิดเผยการผลิตในประเทศ (Onshoring policies) ของประเทศอุตสาหกรรมอาจเป็นการ “นำห่วงโซ่คุณค่ากลับบ้าน” แต่จะลดรายได้ที่แท้จริงของประเทศในภูมิภาคนี้ลงไปร้อยละ 3 เทียบกับกรณีฐานในปี พ.ศ. 2573 โดยเวียดนามที่พึ่งพิงการนำเข้าจะได้รับผลกระทบหนักที่สุด นโยบาย “การหันเหกลับอีกข้างให้” ด้วยการเปิดเสรีและเอื้ออำนวยการค้า อาจนำไปสู่การเพิ่มสุทธิของรายได้ที่แท้จริงสำหรับประเทศส่วนใหญ่รวมถึงประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกและแปซิฟิกและจะมีส่วนในการฟื้นฟูผลกระทบด้วย

การปฏิรูปการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) ก็สามารถกระตุ้นการเติบโตได้ การปฏิรูปด้านการลงทุนเมื่อไม่นานมานี้ในอินโดนีเซียสามารถเพิ่มอัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อปีได้สูงถึง 0.2 จุดร้อยละ โดยจีน มาเลเซีย ไทย และเวียดนามก็สามารถปฏิรูประบบการลงทุนในภาคบริการได้

ความร่วมมือระดับทวิภาคีและระดับภูมิภาคอาจช่วยอำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายแรงงานสำหรับนักท่องเที่ยวและแรงงานชั่วคราว ประเทศหมู่เกาะแปซิฟิกอาจสามารถพัฒนา “หนังสือเดินทางวัคซีน” ดิจิทัล ตลอดจนในรับรองการตรวจเช็คนำเข้าเชื้อโรค ร่วมกันกับบางประเทศที่สำคัญที่เป็นแหล่งสำคัญของนักท่องเที่ยวและปลายทางของแรงงานชั่วคราว

ความเสี่ยงทางเศรษฐกิจในระยะยาว

โควิด-19 จะส่งผลกระทบต่อภูมิภาคนี้แบบที่ไม่เคยมีมาก่อน: การเติบโตช้าและความเหลื่อมล้ำเพิ่มขึ้น ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหายมากในระดับที่ภูมิภาคนี้ไม่เคยประสบมาก่อนในช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมา ความยากจนในอินโดนีเซียและฟิลิปปินส์คาดว่าจะเพิ่มขึ้นราว 2.0 จุดร้อยละในปี พ.ศ. 2566 หากการฟื้นตัวเป็นไปโดยปราศจากนโยบายการลดความเหลื่อมล้ำ

รอยแผลเป็นที่เกิดจากการแพร่ระบาดของโควิด-19 น่าจะส่งผลเสียต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจ ในอินโดนีเซีย มองโกเลีย และฟิลิปปินส์ ธุรกิจต่างๆ สูญเสียยอดขายและปลดพนักงานโดยเฉลี่ยอย่างน้อยร้อยละ 40 ต่อเดือน ความล้มเหลวของธุรกิจที่มีศักยภาพเหล่านี้ นำไปสู่การสูญเสียสินทรัพย์ที่จับต้องไม่ได้อันมีค่า เช่น ชีพพลายเออร์หรือความสัมพันธ์กับลูกค้า และองค์ความรู้ ธุรกิจที่อยู่รอดก็กำลังชะลอการลงทุน การว่างงานจะบันทึกคนหนุ่มมนุษย์และส่งผลกระทบต่อรายได้ในอนาคต ผลกระทบด้านลบต่อการเติบโตเหล่านี้มีแนวโน้มที่จะรุนแรงกว่าผลประโยชน์ใดๆ ที่จะเกิดจากวิกฤตในครั้งนี้

ความเหลื่อมล้ำที่สูงขึ้นระหว่างธุรกิจต่างๆ อาจเพิ่มความเหลื่อมล้ำในหมู่คนงาน กิจกรรมขนาดใหญ่มียอดขายในช่วงฤดูหนาวปี พ.ศ. 2563 ต่ำกว่าปีก่อนเพียงร้อยละ 15 ขณะที่กิจการขนาดเล็กมียอดขายรายเดือนลดลงถึงร้อยละ 48 ทั้งนี้ เพราะบริษัทใหญ่มีแนวโน้มที่จะสามารถรับเทคโนโลยีที่ซับซ้อนและเข้าถึงการสนับสนุนจากรัฐบาลได้มากกว่า คนงานของกิจการที่หดตัวประสบความเดือดร้อนเนื่องจากไม่สามารถโยกย้ายระหว่างกิจการและพื้นที่ต่างๆ ได้โดยง่าย และชะตากรรมของคนจนผูกติดอยู่กับธุรกิจขนาดจิ๋วที่เป็นธุรกิจในครอบครัว

ความเหลื่อมล้ำในครัวเรือนที่เพิ่มมากขึ้นในปัจจุบันอาจทวีความรุนแรงขึ้นในอนาคต การขาดรายได้หรือมีรายได้ลดลงอย่างฉับพลันและรุนแรง (Income shocks) ในหมู่คนจนส่งผลกระทบในระยะยาว การรับขายทรัพย์สินที่ใช้ประกอบอาชีพ และหนี้ที่เพิ่มขึ้นอาจส่งผลกระทบต่อรายได้ระยะยาว ความไม่มั่นคงทางอาหารเพิ่มความเสี่ยงที่จะทำให้เกิดการกระแถนที่เป็นอุปสรรคต่อพัฒนาการของเด็กและการหารายได้ของผู้ใหญ่ การเรียนการสอนออนไลน์ที่เข้าถึงได้อย่างจำกัดอาจทำให้นักเรียนในวันนี้จะสามารถหารายได้ในอนาคตได้ลดลงร้อยละ 5.5 ต่อปี

นโยบายทางการคลังไม่ได้ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญต่อการกระจายรายได้ในภูมิภาค แต่การคุ้มครองทางสังคมก็ได้เข้ามามีบทบาทแทน ระบบการเก็บภาษีทางตรงและการโอนเงินในประเทศกำลังพัฒนาในภูมิภาคไม่ได้เข้าเต็มหรือบรรเทาปัญหาความเหลื่อมล้ำ (ยกเว้นกรณีของมองโกเลีย) โดยในปี พ.ศ. 2563 การคุ้มครองทางสังคมได้ช่วยปกป้องประชาชนจากผลกระทบจากการแพร่ระบาดที่เลวร้ายที่สุด แต่ในปี พ.ศ. 2564 นั้น การคุ้มครองทางสังคมแบบเดิมอาจไม่เพียงพอต่อความต้องการ ดังที่พบในเมียนมาร์ ฟิลิปปินส์ และติมอร์-เลสเต

นโยบายเพื่อสนับสนุนการเติบโตอย่างเท่าเทียม

สนับสนุนภาคธุรกิจ

โควิด-19 กำลังทำให้เกิดแผลเป็นไปพร้อมกับสร้างโอกาส โอกาสเกิดขึ้นจากการนำเทคโนโลยีที่สามารถเพิ่มผลิตภาพเข้ามาใช้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว สร้างโอกาสที่เท่าเทียมในการศึกษา และเปลี่ยนแปลงหน่วยงานของรัฐ แต่การใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีจำเป็นต้องอาศัยการปฏิรูประดับนโยบาย

การสนับสนุนเชิงนโยบายแก่ธุรกิจต่างๆ จำเป็นต้องคุ้มครองสินทรัพย์มีค่าที่จับต้องไม่ได้ โดยไม่ขัดขวางการทำลายเชิงสร้างสรรค์ (creative destruction) การสนับสนุนธุรกิจที่ยังอยู่และก่อให้เกิดผลพลได้จะต้องไม่ทำให้ไขว่ขวายไปจากการสนับสนุนการเกิดขึ้นของธุรกิจใหม่ๆ ที่คิดค้นนวัตกรรมด้วยการปฏิรูปสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ การปฏิรูปภาคบริการที่ได้รับความคุ้มครอง โดยที่ธุรกิจทั้งหมดต้องพึ่งพาอาศัยด้านการเงิน การสื่อสาร การขนส่ง และบริการธุรกิจต่างๆ ก็จะช่วยได้เช่นกัน

จำเป็นต้องมีนโยบายที่สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีให้กว้างขวางขึ้น การช่วยให้ธุรกิจต่างๆ มีทักษะในการผนวกเทคโนโลยีเข้ามาในการดำเนินธุรกิจ โดยจะต้องมีการเสริมนโยบายว่าด้วยความเปิดกว้างและการแข่งขันเพื่อเพิ่มแรงจูงใจให้กับกิจการต่างๆ ในการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีนั้น ขณะที่โครงสร้างพื้นฐานทางดิจิทัลสำหรับเทคโนโลยีพื้นฐานโดยมากจะมีพร้อมอยู่แล้ว แต่จำเป็นต้องขยายการเข้าถึง broadband ให้กว้างขวางมากขึ้นเพื่อเอื้อต่อการใช้เทคโนโลยีขั้นสูงยิ่งขึ้น

ดูแลให้ทั่วถึง

สร้างระบบความคุ้มครองทางสังคมที่ปรับตัวได้ ระบบความคุ้มครองทางสังคมในภูมิภาคยังคงครอบคลุมได้ไม่ทั่วถึงอยู่มาก ซึ่งสามารถแก้ไขได้ด้วยการขยายสิทธิที่จะได้รับความช่วยเหลือที่ตอบสนองต่อความต้องการ โดยรวมถึงคนจนที่ไม่ถูกครอบคลุม ขยายขอบเขตประกันสังคม และเปลี่ยนจากการมีกลุ่มเป้าหมายแบบแบบเดิมที่ตายตัวไปสู่การมีกลุ่มเป้าหมายแบบพลวัตที่สามารถจับกลุ่มผู้ที่ได้รับผลกระทบได้อย่างทันทั่วถึง

การปฏิรูปด้านการศึกษาจะช่วยให้มีการใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อช่วยสร้างทุนมนุษย์ที่เสมอภาค หลายประเทศในภูมิภาคประสบกับวิกฤตการณ์การเรียนการสอนและความยากจนของการเรียนรู้ (Learning Poverty) ในระดับสูงอยู่ก่อนเกิดการแพร่ระบาดของโควิด โรงเรียนจำเป็นต้องกลับมาเปิดอย่างปลอดภัยและมีการให้การช่วยเหลือเยียวยาเพื่อชดเชยการเรียนรู้ที่สูญหายไป ทั้งนี้ ในการสร้างทุนมนุษย์ให้สอดคล้องกับความต้องการในอนาคต การปฏิรูปการเตรียมความพร้อมของครู หลักสูตร เนื้อหา และสื่อการเรียนการสอนนั้น จะต้องสนับสนุนการลงทุนในเทคโนโลยีด้านการศึกษา (EdTech)

รายงานธนาคารโลกอัปเดตเศรษฐกิจของภูมิภาคเอเชียตะวันออกและแปซิฟิก ตุลาคม 2564